

31996L0050

17.9.1996.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 235/31

DIREKTIVA VIJEĆA 96/50/EZ**od 23. srpnja 1996.****o usklađivanju uvjeta za dobivanje nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz robe i putnika unutarnjim vodnim putovima u Zajednici**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s postupkom iz članka 189.c Ugovora ⁽³⁾

budući da je potrebno uvesti zajedničke odredbe o plovidbi plovila unutarnjim vodnim putovima u Zajednici; budući da je prvi korak prema ovom cilju bio postignut donošenjem Direktive Vijeća 91/672/EEZ od 19. prosinca 1991. o uzajamnom priznavanju nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz putnika i robe unutarnjim vodnim putovima ⁽⁴⁾;

budući da zbog razlika u nacionalnim zakonodavstvima koja se odnose na uvjete za dobivanje svjedodžbi zapovjednika za unutarnju plovidbu i potrebe da se sigurnosni zahtjevi u unutarnjoj plovidbi postupno postrože treba donijeti pravila Zajednice za izdavanje tih svjedodžbi kako bi se spriječilo svako narušavanje tržišnog natjecanja;

budući da, kako bi se jamčila potrebna ujednačenost i transparentnost, Zajednica treba definirati model za jedinstvenu nacionalnu svjedodžbu zapovjednika koju uzajamno priznaju države članice bez obveze zamjene i za čije bi odobravanje, u skladu s načelom supsidijarnosti, odgovorne bile države članice;

budući da nacionalni vodni putovi koji nisu povezani s plovnom mrežom druge države članice ne podliježu međunarodnom tržišnom natjecanju i stoga nije potrebno da za te vodne putove budu obavezne zajedničke odredbe za izdavanje svjedodžbi zapovjednika utvrđene u ovoj Direktivi;

budući da glavni cilj ovih zajedničkih odredaba mora biti poboljšanje sigurnosti plovidbe i zaštita ljudskog života; budući da je stoga bitno da ove odredbe utvrde minimalne zahtjeve koje podnositelj molbe mora ispuniti kako bi dobio svjedodžbu zapovjednika za unutarnju plovidbu;

budući da se zahtjevi u pitanju moraju odnositi najmanje na potrebnu dob za upravljanje plovilom, tjelesnu i duševnu sposobnost podnositelja molbe, njegovo profesionalno iskustvo i poznavanje određenih predmeta koji se odnose na upravljanje plovilom; budući da u interesu sigurnosti plovila i osoba na njemu države članice mogu uvesti dodatne zahtjeve posebno u pogledu poznavanja lokalnih okolnosti; budući da je za navigaciju uz pomoć radara ili upravljanje plovilom koje prevozi putnike potrebno dodatno stručno znanje;

budući da je potrebno predvidjeti odgovarajuće postupke radi prilagodbe Priloga ovoj Direktivi; budući da je stoga primjereno da Odbor uspostavljen člankom 7. Direktive 91/672/EEZ pomaže Komisiji u prilagodbi priloga,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Države članice koje izdaju svjedodžbe zapovjednika za prijevoz robe i putnika unutarnjim vodnim putovima u Zajednici, dalje u tekstu „svjedodžba”, to rade u skladu s modelom Zajednice opisanim u Prilogu I., koji je u skladu s ovom Direktivom.

2. Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi spriječile rizik krivotvorenja svjedodžbi.

3. Svjedodžbe izdaje nadležno tijelo država članica u skladu s ovom Direktivom. Ono vodi računa o posebnim značajkama vodnih putova i svjedodžbi iz članka 1. Direktive 91/672/EEZ, a to su:

⁽¹⁾ SL C 280, 6.10.1994., str. 5.

⁽²⁾ Mišljenje od 25. siječnja 1995. (SL C 102, 24.4.1995., str. 5.).

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 2. ožujka 1995. (SL C 68, 20.3.1995., str. 41.), zajedničko stajalište Vijeća od 8. prosinca 1995. (SL C 356, 30.12.1995., str. 66.) i Odluka Europskog parlamenta od 9. svibnja 1996. (SL C 152, 27.5.1996., str. 46.).

⁽⁴⁾ SL L 373, 31.12.1991., str. 29.

- svjedodžba zapovjednika za sve vodne putove u državama članicama, s izuzetkom vodnih putova na koje se primjenjuje Uredba o izdavanju dozvole za plovidbu Rajnom (skupina A),
 - svjedodžba zapovjednika koja vrijedi za sve vodne putove u državama članicama, s izuzetkom vodnih putova pomorskog karaktera iz Priloga II. Direktivi 91/672/EEZ, te s izuzetkom vodnih putova na koje se primjenjuje Uredba o izdavanju dozvola za plovidbu Rajnom (skupina B).
4. Svjedodžbe skupine A ili skupine B koje izdaje država članica u skladu s ovom Direktivom vrijede za sve vodne putove skupine A ili skupine B u Zajednici.
5. Podložno članku 8. stavku 2., dozvola za plovidbu Rajnom, izdana u skladu s revidiranom Konvencijom za plovidbu Rajnom, vrijedi za sve vodne putove u Zajednici.
6. Nacionalne svjedodžbe zapovjednika, obostrano priznate Direktivom 91/672/EEZ, koje se nalaze u Prilogu I. ovoj Direktivi i izdane su najkasnije 18 mjeseci nakon dana stupanja na snagu ove Direktive, vrijede bez obveze zamjene.

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive:

- (a) „nadležno tijelo” znači tijelo koje je država članica odredila za izdavanje svjedodžbi nakon provjere ispunjava li podnositelj molbe zahtjeve;
- (b) „zapovjednik” znači osoba koja ima potrebnu sposobnost i kvalifikacije za upravljanje plovilom na vodnim putovima država članica i koja je na plovilu odgovorna za plovidbu;
- (c) „član posade palube” znači osoba koja je redovno sudjelovala u upravljanju plovilom u unutarnjoj plovidbi, uključujući upravljanje kormilom.

Članak 3.

1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve zapovjednike plovila na unutarnjim vodnim putovima: barže na vlastiti pogon, remorkeri, potiskivači, barže, potisni konvoj ili parne formacije, koji su namijenjeni za prijevoz robe i putnika, osim na:
- zapovjednike plovila dužine do 20 metara namijenjenih za prijevoz robe,
 - zapovjednike plovila namijenjenih za prijevoz putnika koji pored posade prevoze do 12 osoba.
2. Država članica nakon savjetovanja s Komisijom može od primjene ove Direktive izuzeti zapovjednike koji djeluju

isključivo na nacionalnim vodnim putovima koji nisu povezani s plovnom mrežom druge države članice i izdati im nacionalne svjedodžbe zapovjednika, čiji se uvjeti za dobivanje mogu razlikovati od onih utvrđenih ovom Direktivom. Valjanost tih nacionalnih svjedodžbi u tom je slučaju ograničena na te vodne putove.

Članak 4.

1. Kako bi dobio svjedodžbu, podnositelj molbe mora ispuniti minimalne zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 8. Svjedodžba navodi ima li voditelj čamca odobrenje skupine A ili skupine B.
2. Svjedodžbe koje su izdale države članice i ispunjavaju minimalne zahtjeve navedene u stavku 1. uzajamno se priznaju.

Članak 5.

Podnositelj molbe, da bi dobio svjedodžbu, mora imati najmanje 21 godinu. Međutim, države članice još uvijek mogu izdavati svjedodžbe osobama koje imaju 18 godina ili više. Priznavanje od strane države članice svjedodžbe koju je izdala druga država članica može ovisiti o uvjetima najmlađe dobi koji vrijede u toj državi članici za izdavanje svjedodžbe za istu skupinu.

Članak 6.

1. Podnositelj molbe dokazuje svoju fizičku i mentalnu sposobnost zdravstvenim pregledom kod liječnika kojeg priznaje nadležno tijelo. Taj pregled posebno obuhvaća oštrinu vida i sluha, prepoznavanje boja, motoriku gornjih i donjih udova te neuropsihijatrijsko i kardiovaskularno stanje podnositelja molbe.
2. Kada napuni 65 godina, imatelj svjedodžbe mora proći pregled iz stavka 1. u sljedeća tri mjeseca, a nakon toga svake godine; nadležno tijelo ovjerava svjedodžbu napomenom da je voditelj čamca ispunio ovu obavezu.

Članak 7.

1. Podnositelj molbe mora pružiti dokaz o najmanje četverogodišnjem profesionalnom iskustvu kao član posade palube na plovilu za plovidbu unutarnjim vodama.
2. Da bi se profesionalno iskustvo uzelo u obzir, nadležno ga tijelo mora potvrditi upisom u evidenciju o osobnim uslugama. Ono je moglo biti stečeno na bilo kojim vodnim putovima država članica. U slučaju vodnih putova čiji su dijelovi tokova na području Zajednice, poput Dunava, Elbe i Odre, uzima se u obzir profesionalno iskustvo stečeno na svim dijelovima tih vodenih tokova.

3. Najkraće trajanje profesionalnog iskustva iz stavka 1. može se smanjiti za najviše tri godine:

- (a) kada podnositelj molbe ima diplomu koju priznaje nadležno tijelo koja potvrđuje specijaliziranu izobrazbu u unutarnjoj plovidbi koja se sastoji od praktičnog upravljanja plovilom; smanjenje ne može biti veće od trajanja specijalizirane izobrazbe; ili
- (b) kada podnositelj molbe može pružiti dokaz o profesionalnom iskustvu stečenom na pomorskom plovilu kao član posade palube; da bi dobio najveće smanjenje od tri godine, podnositelj molbe mora pružiti dokaz o najmanje četverogodišnjem iskustvu u pomorskoj plovidbi.

4. Najkraće trajanje profesionalnog iskustva predviđenog u stavku 1. može se smanjiti za najviše tri godine kada je podnositelj molbe položio praktični ispit iz upravljanja plovilom; svjedodžba u tom slučaju obuhvaća samo plovila čija su nautička svojstva slična svojstvima plovila kojim je obavljen praktični ispit.

Članak 8.

1. Podnositelj molbe mora položiti ispit stručnog znanja; taj ispit mora obuhvaćati barem općenite predmete navedene u poglavlju A Priloga II.

2. Podložno savjetovanju s Komisijom, država članica može tražiti da zapovjednik ispuni dodatne zahtjeve u pogledu poznavanja lokalnih okolnosti za plovidbu određenim vodnim putovima, s izuzetkom vodnih putova morskog karaktera iz Priloga II. Direktivi 91/672/EEZ.

Podložno istoj ogradi, država članica može zahtijevati da zapovjednik putničkog plovila u određenim ograničenim prometnim područjima ima detaljnije stručno znanje o posebnim odredbama koje se odnose na sigurnost putnika, posebno u slučaju nesreća, požara ili brodoloma.

Članak 9.

1. Kako bi dobio odobrenje za navigaciju uz pomoć radara, zapovjednik mora imati posebnu potvrdu koju nadležno tijelo izdaje kao dokaz da je prošao ispit koji obuhvaća stručno znanje predmeta iz poglavlja B Priloga II.

Države članice priznaju kvalifikacije izdane na temelju uredbe o izdavanju kvalifikacija za upravljanje plovilom uz pomoć radara na Rajni.

2. Sposobnost podnositelja molbe koji ispunjava uvjete utvrđene u stavku 1. za plovidbu uz pomoć radara potvrđuje nadležno tijelo u obliku ovjere na svjedodžbi.

Članak 10.

Za plovidbu plovilom koje prevozi putnike na vodnim putovima država članica, zapovjednik ili neki drugi član posade mora imati posebnu svjedodžbu koju izdaje nadležno tijelo kao dokaz da je položio ispit stručnog znanja predmeta iz poglavlja C Priloga II.

Članak 11.

U skladu s postupkom utvrđenim u članku 12., Komisija može poduzeti potrebne korake radi prilagođavanja oblika svjedodžbe zapovjednika iz Priloga I., kao i stručnih znanja potrebnih za izdavanje svjedodžbe iz Priloga II.

Članak 12.

1. U primjeni članka 11. Komisiji pomaže Odbor uspostavljen člankom 7. Direktive 91/672/EEZ.

2. Predstavnik Komisije Odboru podnosi nacrt mjera koje je potrebno poduzeti. Odbor daje svoje mišljenje o nacrtu u roku koji predsjednik može odrediti u skladu s hitnošću predmeta. Mišljenje se donosi većinom utvrđenom u članku 148. stavku 2. Ugovora u slučaju odluka koje Vijeće treba donijeti na prijedlog Komisije. Glasovi predstavnika država članica u Odboru se ponderiraju na način utvrđen u tom članku. Predsjednik ne glasuje.

(3) (a) Komisija donosi mjere koje se odmah primjenjuju.

(b) Međutim, ako te mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora, Komisija o njima odmah obavješćuje Vijeće. U tom slučaju Komisija može odgoditi primjenu mjera o kojima je odlučila za najviše mjesec dana od dana te obavijesti. Vijeće može kvalificiranom većinom u istom roku donijeti različitu odluku.

Članak 13.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije 18 mjeseci nakon

dana njezina stupanja na snagu. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji odmah dostavljaju tekst odredaba koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

3. Države članice si prema potrebi međusobno pomažu u provedbi ove Direktive.

Članak 14.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 15.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. srpnja 1996.

Za Vijeće

Predsjednik

I. YATES

PRILOG I.

MODEL SVJEDODŽBE ZAPOVJEDNIKA ZA UNUTARNJU PLOVIDBU

(85 mm × 54 mm – svjetloplava pozadina)

Fizička svojstva papira moraju biti u skladu sa standardima ISO 78.10.

SVJEDODŽBA ZAPOVJEDNIKA ZA UNUTARNJU PLOVIDBU: A/B	UJEDINJENA KRALJEVINA
1. xxx 2. xxx 3. 1.1.1996. – UK-London 4. 2.1.1996.	6.
7. ##### 8. A B 9. R tone, kW, xx 10. 1.1.2061.	5. xxx
11.	

SVJEDODŽBA ZAPOVJEDNIKA ZA PRIJEVOZ ROBE I PUTNIKA UNUTARNJIM VODNIM PUTOVIMA	
1. Prezime imatelja 2. Ime 3. Datum i mjesto rođenja 4. Datum izdavanja svjedodžbe 5. Broj izdavanja 6. Fotografija imatelja 7. Potpis imatelja	9. – R – Radar – Isključiva kategorija i kapacitet plovila (tone, kW, putnici) 10. Datum isteka 11. Ovjere Ograničenja
8. A. Svi vodni putovi osim Rajne B. Svi vodni putovi osim onih pomorskog karaktera i Rajne	
Model Europske unije	

PRILOG II.

STRUČNO ZNANJE POTREBNO ZA DOBIVANJE SVJEDODŽBE ZAPOVJEDNIKA ZA UNUTARNJU PLOVIDBU

POGLAVLJE A

Opći predmeti koji se odnose na prijevoz robe i putnika

DIO 1.: SVJEDODŽBA SKUPINE A

1. Plovidba

- (a) Točno poznavanje prometnih propisa na unutarnjim i pomorskim vodnim putovima, posebno Europskog kodeksa za unutarnje vodne putove (ECIW) i Međunarodnih propisa za sprječavanje sudara na moru, uključujući nautičke znakove (oznake i postavljanje plutača na vodnim putovima).
- (b) Poznavanje općih geografskih, hidroloških, meteoroloških i morfoloških svojstava glavnih unutarnjih i pomorskih plovnih putova.
- (c) Zemaljska navigacija:
određivanjem kursa, pozicijskih linija i položaja broda, nautičkim tiskanim materijalima i publikacijama, uporabom pomorskih karata, nautičkim oznakama i sustavom postavljanja plutača, provjerom kompasa i osnovama poznavanja plima.

2. Maneviranje i upravljanje plovilom

- (a) Upravljanje plovilom vodeći računa o utjecaju vjetra, struje, potiska i gaza broda radi procjene dovoljnog uzgona i stabilnosti.
- (b) Uloga i funkcioniranje kormila i propelera.
- (c) Sidrenje i privezivanje u svim uvjetima.
- (d) Manevri u ustavama i lukama, manevri pri susretanju i pretjecanju drugih plovila.

3. Konstrukcija i stabilnost plovila

- (a) Poznavanje osnovnih načela konstrukcije plovila, posebno u pogledu sigurnosti osoba, posade i plovila.
- (b) Osnovno poznavanje Direktive Vijeća 82/714/EEZ od 4. listopada 1982. o utvrđivanju tehničkih pravila za plovila unutarnje plovidbe ⁽¹⁾.
- (c) Osnovno poznavanje glavnih sastavnih dijelova plovila.
- (d) Teoretsko poznavanje pravila uzgona i stabilnosti i njihova praktična primjena, posebno plovnosti.
- (e) Dodatni zahtjevi, a posebno dodatna oprema, na pomorskim vodnim putovima.

4. Motori

- (a) Osnovno poznavanje konstrukcije i funkcioniranja motora kako bi se osigurao njihov ispravan rad.
- (b) Funkcioniranje i pregled glavnih i pomoćnih motora te radnje u slučaju kvara.

5. Utovar i istovar

- (a) Uporaba pokazatelja gaza broda.
- (b) Određivanje težine utovara uporabom potvrde o mjerenju zapremine broda.
- (c) Utovarivanje i istovarivanje, slaganje tereta (plan slaganja).

⁽¹⁾ SL L 301, 28.10.1982., str. 1.

6. Djelovanje u posebnim okolnostima

- (a) Načela sprječavanja nesreća.
- (b) Mjere koje treba poduzeti u slučaju štete, sudara i nasukavanja, uključujući zatvaranje rupa.
- (c) Uporaba uređaja i opreme za spašavanje.
- (d) Prva pomoć u slučaju nesreća.
- (e) Sprječavanje požara i uporaba opreme za gašenje požara.
- (f) Sprječavanje zagađivanja vodnih putova.
- (g) Posebne mjere koje se odnose na spašavanje osoba, plovila i tereta na pomorskim pravcima, preživljavanje u opasnosti.

DIO 2.: SVJEDODŽBA SKUPINE B

1. Plovidba

- (a) Točno poznavanje prometnih propisa na unutarnjim vodnim putovima, posebno Europskog kodeksa za unutarnje plovne putove (ECIW), uključujući nautičku signalizaciju (oznake i postavljanje plutača na vodnim putovima).
- (b) Poznavanje općih geografskih, hidroloških, meteoroloških i morfoloških svojstava glavnih unutarnjih vodnih putova.
- (c) Određivanje kursa, nautički tiskani materijali i publikacije, sustavi postavljanja plutača.

2. Manevriranje i upravljanje plovilom

- (a) Upravljanje plovilom vodeći računa o utjecaju vjetera, struje, potiska i gaza broda radi procjene dovoljnog uzgona i stabilnosti.
- (b) Uloga i funkcioniranje kormila i propelera.
- (c) Sidrenje i privezivanje u svim uvjetima.
- (d) Manevri u ustavama i lukama, manevri pri susretanju i pretjecanju drugih plovila.

3. Konstrukcija i stabilnost plovila

- (a) Poznavanje osnovnih načela konstrukcije plovila, posebno u pogledu sigurnosti osoba, posade i plovila.
- (b) Osnovno poznavanje Direktive Vijeća 82/714/EEZ od 4. listopada 1982. o utvrđivanju tehničkih pravila za plovila unutarnje plovidbe.
- (c) Osnovno poznavanje glavnih sastavnih dijelova plovila.
- (d) Teoretsko poznavanje pravila uzgona i stabilnosti i njihova praktična primjena.

4. Motori

- (a) Osnovno poznavanje konstrukcije i funkcioniranja motora kako bi se osigurao njihov ispravan rad.
- (b) Funkcioniranje i pregled glavnih i pomoćnih motora te radnje u slučaju kvara.

5. Utovar i istovar

- (a) Uporaba pokazatelja gaza broda.
- (b) Određivanje težine utovara korištenjem potvrde o mjerenju zapremine broda.
- (c) Utovarivanje i istovarivanje, slaganje tereta (plan slaganja).

6. *Djelovanje u posebnim okolnostima*

- (a) Načela sprječavanja nesreća.
- (b) Mjere koje treba poduzeti u slučaju štete, sudara i nasukavanja, uključujući zatvaranje rupa.
- (c) Uporaba uređaja i opreme za spašavanje.
- (d) Prva pomoć u slučaju nesreća.
- (e) Sprječavanje požara i uporaba opreme za gašenje požara.
- (f) Sprječavanje zagađivanja vodnih putova.

POGLAVLJE B

Obavezni dodatni predmeti za radarsku navigaciju

- (a) Poznavanje teorije radara; općenito poznavanje radioelektričnih valova i načela funkcioniranja radara.
- (b) Sposobnost uporabe radarske opreme, tumačenje radarskog zaslona, analiza informacija koje pokazuje oprema i poznavanje ograničenja informacija koje daje radar.
- (c) Uporaba pokazatelja brzine promjene smjera.
- (d) Poznavanje pravila Europskog kodeksa za unutarnje vodne putove o radarskoj navigaciji.

POGLAVLJE C

Obavezno dodatno znanje za prijevoz putnika

1. Osnovno poznavanje tehničkih propisa o: stabilnosti putničkih plovila u slučaju oštećenja, podjeli na nepropusne pregrade, razini najvećega gaza.
 2. Prva pomoć u slučaju nesreća.
 3. Sprječavanje požara i oprema za gašenje požara.
 4. Načini i oprema za spašavanje života.
 5. Kako zaštititi putnike općenito, a posebno u slučaju evakuacije, oštećenja, sudara, nasukavanja, požara, eksplozije i ostalih situacija koje bi mogle prouzročiti paniku.
 6. Poznavanje sigurnosnih uputa (izlazi u slučaju opasnosti, most za ukrcavanje i iskrcavanje, uporaba rezervnog kormila).
-